

אַלְפָּה יָמִים בְּלִי גִלְעָד שְׁלִיט

תצלום לעית

**הרמטכ"ל גבי אשכנזי וראש השב"כ יובל דיסקין
בישיבת הממשלה שדנה בעניין גלעד שליט**

"עם דם על הידיים", שהיו מעורבים ברצח ישראלים. החמאס דחה (לא קיבל) את ההצעה. דקל ודיסקין חזרו לארץ בידיים ריקות.

הממשלה קיימה ישיבה מיוחדת, שבה שמעה דו"ח על הפישלון (אי-הצלחה) של השיחות. לא נערך דיון. כל השרים היו בדעה כי ישראל אינה יכולה לחצות (לעבור) קווים אדומים, וכי ההצעות שהעבירה לחמאס היו ויתור גדול. ביום שלישי בערב מסר ראש הממשלה הודעה קצרה לאומה ברשתות התקשורת.

התקווה, שהיתה במשך שבוע במאהל המחאה של משפחת שליט בירושלים, הפכה לאכזבה וְלְכֹאב, אבל לא לַיִיאוֹשׁ. נֹעַם וַאֲבִיבָה שְׁלִיט, הוריו של גלעד, הודיעו שהם ימשיכו במאבק, עד שגלעד ישוב הביתה. בשבת מלאו 1,000 ימים מאז נפל גלעד בשבי. ההורים קיפלו את האוהל וחזרו הביתה.

בשבת מלאו 1,000 ימים לנפילתו של גלעד שליט בשבי החמאס. ב־25 ביוני 2006 תקפו מחבלים מוצב של צה"ל ליד מעבר סופה, באזור פרם-שלום. בקרב עם המחבלים נהרגו לוחמי השריון סגן חָנָן בְּרָק וסמל ראשון פֶּבֶל סְלוֹצְקִי. המחבלים פצעו כנראה את רב-טוראי גלעד שליט ולקחו אותו אִתָּם. מאז נֶעְלְמוּ עֶקְבוֹתָיו (לא נודע איפה הוא נמצא).

מיד לאחר האירוע (המקרה), התחילו מגעים (שיחות, פגישות), במטרה להחזיר את גלעד שליט הביתה. המגעים נמשכים עד היום, וגלעד לא שב. מאז נפלו מאות רבות של רקטות קסאם בשרדות וביישובי הנגב. צה"ל יצא לכמה מבצעים ברצועה. הגדול והחשוב ביניהם היה מבצע "עופרת יצוקה".

משפחת שליט ניהלה כל אלף הימים מאבק בארץ ובעולם, פדי להחזיר את הבן הביתה, אבל בלי הצלחה. באלף הימים שעברו מאז, הגיעו לפחות ארבעה סימני חיים מגלעד: קְלִטָּת שבה נשמע קולו, ושלושה מכתבים, שהעבירו לישראל גורמים בין-לאומיים.

השבוע האחרון התחיל בתקווה גדולה במשפחתו של גלעד שליט, והסתיים (נגמר) באכזבה קשה ובכאב נורא. התקווה היתה, שיהיה הסכם שיביא לשחרורו של גלעד. במשך שלושה ימים ניהלו נציגי ישראל, עוֹפֵר דֶקֶל ויובל דיסקין, שיחות אינטנסיביות (רחבות, מלאות) במצרים, בניסיון להגיע להסכם לחילופי אסירים.

ישראל היתה מוכנה לשחרר 325 אסירים, מבין 450 האסירים שהחמאס דרש לשחרר. רוב האסירים היו אסירים